

Sygn. akt III AUz 56/15

POSTANOWIENIE

Dnia 24 września 2015r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie - Wydział III Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Anna Polak
Sędziowie:	SA Barbara Białecka Del. SSO Beata Górka

po rozpoznaniu w dniu 24 września 2015r. na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku D. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o wysokość emerytury

na skutek zażalenia ubezpieczonej D. K.

na postanowienie Sądu Okręgowego w Szczecinie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 14 lipca 2015 r. sygn. akt VI U 320/15

p o s t a n a w i a :

1. **Oddalić zażalenie,**

2. **Odstąpić od obciążenia ubezpieczonej kosztami zastępstwa procesowego organu rentowego w postępowaniu zażaleniowym.**

SSA Barbara Białecka SSA Anna Polak del. SSO Beata Górka

III A Uz 56/15

UZASADNIENIE

D. K. odwołała się od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 1 marca 2015 r., którą organ rentowy dokonał od dnia 1 marca 2015r. waloryzacji przysługującej ubezpieczonej emerytury oraz wskazał na kwotę zmniejszenia świadczenia z powodu egzekucji, podał podstawę opodatkowania, kwotę zaliczki na podatek i składki na ubezpieczenie zdrowotne, a także obowiązującą od 1 marca 2015r. miesięczną wysokość emerytury i podstawę jej wymiaru. Na koniec przedstawił szczegółową informację o zasadach waloryzacji według rodzaju poszczególnych świadczeń.

Sąd Okręgowy po rozpoznaniu odwołania wyrokiem z dnia 3 czerwca 2015 r. oddalił je w całości. D. K. uczestniczyła w rozprawie, na której ogłoszono wyrok i pouczone o terminie i sposobie jego zaskarżenia.

W dniu 11 czerwca 2015r. do Sądu Okręgowego w Szczecinie wpłynęło pismo ubezpieczonej zatytułowane „Apelacja”.

Zarządzeniem z dnia 15 czerwca 2015r. zobowiązano ubezpieczoną do uzupełnienia braków formalnych apelacji w terminie 7 dni przez wskazanie wartości przedmiotu zaskarżenia (różnicy między świadczeniem otrzymywanym w dacie wydania decyzji a świadczeniem które zdaniem ubezpieczonej powinna otrzymywać po przeliczeniu – za okres 12 miesięcy) i opłacenia apelacji kwotą 30 zł, pod rygorem odrzucenia apelacji. Termin do uzupełnienia braków formalnych i opłacenia apelacji minął bezskutecznie z dniem 2 lipca 2015r.

Mając na uwadze, że ubezpieczona w określonym terminie nie opłaciła apelacji ani nie wskazała wartości przedmiotu zaskarżenia, zgodnie z art. 370 k.p.c. sąd pierwszej instancji odrzucił apelację.

Z powyższym postanowieniem Sądu Okręgowego nie zgodziła się ubezpieczona, która w złożonym zażaleniu z 14 sierpnia 2015r. podniosła, że jej apelacja nie została wnikliwie i rzetelnie przeanalizowana. W dalszej części zażalenia przedstawiła zarzuty merytoryczne dotyczące wydanej przez organ decyzji. Następnie podała, że gdy otrzymała wezwanie do uiszczenia kwoty 30 zł., to jej nie miała. Podała również, że Sąd Okręgowy wydając postanowienie z dnia 14 lipca 2015r. złamał zasady art. 3 k.p.c. dlatego nie zgadza się z treścią uzasadnienia zaskarżonego postanowienia. Zdaniem skarżącej nie do niej należy ustalenie wysokości emerytury. W piśmie z dnia 17 sierpnia 2015r. podała ponownie, że nie zgadza się z treścią uzasadnienia postanowienia z dnia 14 lipca 2015r. oraz, że ma trudności w wyjaśnieniu kredytu gotówkowego, którego nie otrzymała z Banku (...) Oddział w G..

W odpowiedzi na zażalenie organ rentowy wniósł o oddalenie zażalenia i zasądzenie od powódki na rzecz organu rentowego kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Podniósł, że ubezpieczona nie uzupełniła braków formalnych apelacji tj. nie opłaciła apelacji oraz nie określiła wartości przedmiotu zaskarżenia mimo, że to na skarżącą ciąży obowiązek poniesienia opłaty sądowej oraz wskazania wysokości sumy zaskarżonej, w określonym przez ustawodawcę terminie.

W pismach z dnia 3 i 9 września 2015r. skierowanych bezpośrednio do Sądu Apelacyjnego w Szczecinie ubezpieczona podniosła argumentację dotyczącą merytorycznych kwestii wniesionego odwołania od decyzji organu rentowego z dnia 1 marca 2015r. oraz ponownie wskazała, że wniosła zażalenie na postanowienie z dnia 14 lipca 2015r.

Sąd Apelacyjny rozważył, co następuje:

Zażalenie ubezpieczonej okazało się bezzasadne.

Stosownie do treści art. 370 k.p.c. sąd pierwszej instancji odrzucił na posiedzeniu niejawnym apelację wniesioną po upływie przepisanej terminu lub z innych przyczyn niedopuszczalną, jak również apelację, której braków strona nie uzupełniła w wyznaczonym terminie.

Mając na uwadze powyższe, skoro D. K. złożyła apelację dotkniętą brakami formalnymi, których nie usunęła w terminie określonym przez Sąd Okręgowy to prawidłowo Sąd ten odrzucił ją na podstawie art. 370 k.p.c. Przepis ten jest jasny i nie pozostawia sądowi możliwości wyboru co do rozstrzygnięcia w przypadku nieuiszczenia opłaty od apelacji. Ubezpieczona podniosła, że kwoty 30 zł. nie uiściła, gdyż jej nie miała. W ocenie Sądu Apelacyjnego taka okoliczność może być podstawą do złożenia wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia apelacji (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 28 kwietnia 2010r. III CZP 19/10 LEX nr 575798) wraz z wnioskiem o zwolnienie od opłaty od apelacji, który będzie podlegał rozpoznaniu przez Sąd I instancji. Ubezpieczona takiego wniosku nie złożyła. Podkreślenia wymaga również, że ustawodawca miał na uwadze, że nadmierny fiskalizm nie służy sprawności wymiaru sprawiedliwości i ogranicza dostęp do sądu, dlatego w nowej ustawie o kosztach sądowych w sprawach cywilnych wyraźnie obniżył wysokość kosztów ponoszonych przez strony. Jednocześnie ograniczył rozległe zwolnienia ustawowe. Wyrażony w taki sposób zamysł ustawodawcy zachęca do pragmatyzmu przy orzekaniu o zwolnieniu od kosztów sądowych i unikania rozstrzygnięć skrajnych. Ustalona przez ustawodawcę wysokość opłaty od apelacji dla spraw z zakresu ubezpieczeń społecznych nie stanowi nadmiernego fiskalizmu państwa ani bariery w dochodzeniu

swoich praw. Jest to kwota którą ubezpieczona mogła zaoszczędzić przez czas trwania procesu rezygnując z innych mniej ważnych wydatków.

D. K. nie wykazała, że mimo całej swej staranności nie mogła dokonać czynności w terminie, a więc, że wystąpiła przeszkoda od niej niezależna. Podkreślenia wymaga również to, że ubezpieczona nie odniosła się do istoty prezentowanych przez Sąd Okręgowy argumentów w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia. W ocenie Sądu Apelacyjnego, stanowisko Sądu Okręgowego zasługuje na aprobatę w całej rozciągłości, a treść zażalenia nie ma żadnego wpływu na ocenę powyższych ustaleń. Uwzględniając powyższe Sąd Apelacyjny uznał, że zażalenie jest nieuzasadnione i na podstawie art. 397 § 2 k.p.c. w związku z art. 385 k.p.c., oddalił je w całości. Mając na uwadze podniesioną w zażaleniu i dalszych pismach trudną sytuację materialną ubezpieczonej oraz to, że w postępowaniu występuje samodzielnie Sąd Apelacyjny odstąpił od obciążania jej kosztami zastępstwa procesowego pełnomocnika organu rentowego w postępowaniu zażaleniowym (art. 102 k.p.c.)

SSA Barbara Białecka SSA Anna Polak del. SSO Beata Górka